

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010564
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1512010564.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci proti obžalovanému S. E., stíhanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 5T/100/2012 zo dňa 22.03.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2013

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. E., nar. XX.X.XXXX v Y. W. sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný S. E. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

odo dňa 03.11.2011 do dňa 19.01.2012 opakovaním viedol motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, EČ: Z. XXXUF bielej farby a to počas vykonávania praktického výcviku v autoškole M., M..L..T. so sídlom B. X, Z., napriek tomu, že mal Okresným dopravným inšpektorátom Malacky rozhodnutím ORP-P-189/H-DI-MA-2010 zo dňa 08.09.2010, právoplatným dňa 20.10.2010 uložený okrem iného aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, teda až do dňa 20.10.2012.

Súd I. stupňa pre uvedený prečin obžalovaného S. E. podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 05.04.2013 odvolanie obžalovaný S. E., ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 06.06.2013 na č.l. 99-100. V tomto najskôr poukázal na rozsudok súdu I. stupňa. Následne uviedol, že sa s predmetným skutkom nestotožňuje tak, ako bol opísaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Zo všeobecnej rozhodovacej činnosti súdov nemožno považovať prípravu, vrátane výcviku v autoškole, na získanie vodičského oprávnenia za činnosť vedenia motorového vozidla, na ktorú činnosť má na mysli príslušné ustanovenie trestného zákona. Nadobudnutie vodičského oprávnenia jev potrebné považovať za pozitívny krok úspešného uplatnenia sa v živote pri hľadaní pracovného miesta, zabezpečenia si príjmov na úhradu životných nákladov.

Podľa § 7 zákona o cestnej premávke zákona 8/2009 v úplnom znení a doplnení niektorých zákonov, inštruktor autoškoly pri vykonávaní výcviku na vedenie motorového vozidla a pri vykonávaní skúšky z odbornej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla má povinnosť vodiča motorového vozidla. Odvolateľ bol počas výcviku pod neustálym odborným dohľadom inštruktora a motorové vozidlo viedol podľa jeho pokynov. Z uvedeného dôvodu odvolateľ ako záujemca o vodičské oprávnenie nemal v

pravom zmysle podľa platnej právnej úpravy postavenie vodiča motorového vozidla a z uvedeného dôvodu nedošlo k mareniu výkonu úradného rozhodnutia zákazu viesť motorové vozidlo. Aj po úspešnom vykonaní skúšky z odbornej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla odvolateľ nemal v úmysle viesť motorové vozidlo. Skutočnosť realizácie výcviku v autoškole nevyklučuje taký postup, že vodičské oprávnenie po úspešnom absolvovaní výcviku by bolo vydané až po uplynutí skúšobnej doby 20.10.2012, prípadne do tejto doby uplynutia skúšobnej doby by odvolateľ by nerealizoval činnosť vedenia motorového vozidla.

V zmysle právnej úpravy a teórie trestnej zodpovednosti v predmetnej veci absentuje subjektívna stránka trestného činu, keď zo strany odvolateľa nebol úmysel mariť výkon rozhodnutia, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a platnú právnu úpravu. Zákonodarca podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. mal na mysli takú činnosť, keď osoba sama použije motorové vozidlo napriek tomu, že nemá buď vodičské oprávnenie, resp. rozhodnutím príslušného orgánu má zakázanú činnosť viesť motorové vozidlo. Odvolateľ opätovne uviedol, že až po uplynutí zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, teda po 20.10.2012 by požiadal o reálne vydanie vodičského oprávnenia a po tomto dátume by viedol motorové vozidlo. Je potrebné poukázať na riešenie obdobnej situácie inými orgánmi činnými v trestnom konaní, keď takéto konanie nepovažujú za konanie v rozpore s trestným zákonom a vôbec nezačínajú trestné stíhanie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolateľ žiadal, aby Krajský súd v Bratislave za použitia § 285 písm. a/, resp. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 11.09.2013, pričom obžalovaný S. E. bol o tomto riadne a včas upovedomený. Odvolaciemu súdu sa totiž vrátila obálka s upovedomením o termíne verejného zasadnutia, z ktorej vyplýva, že obžalovaný si túto zásielku v odbernej lehote neprevzal, pričom išlo o zásielku určenú do vlastných rúk. Zásielka bola po opakovanom neúspešnom pokuse o doručenie napokon uložená dňa 15.08.2013, takže s poukazom na § 66 ods. 3 Tr. por. u tejto nastala fikcia doručenia tretím pracovným dňom odo dňa jej uloženia, čo bolo dňa 20.08.2013.

Okrem toho dňa 06.09.2013 doručil obžalovaný S. E. odvolaciemu súdu písomný súhlas na konanie verejného zasadnutia dňa 11.09.2013 bez jeho osobnej prítomnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesením podľa § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného S. E..

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.09.2013 zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, skutok, ktorý je vymedzený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, sa mal dopustiť obžalovaný S. E..

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Malacky sp. zn. ORP-P-189/H-DI-MA-2010 zo dňa 08.09.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2010, bola obžalovanému S. E. uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, t.j. do dňa 20.10.2012.

Z ďalších listinných dôkazov na č.l. 9-27 vyplýva, že obžalovaný S. E. požiadal o udelenie vodičského oprávnenia dňa 18.10.2011 a následne sa osobne zúčastnil kurzu a praktického výcviku v autoškole M., M..L..T., kde v období od 03.11.2011 do 19.01.2012 opakovanne viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, EČ: Z.-XXXUF.

Obžalovaný S. E. uviedol, že si myslel, že mu uložený zákaz činnosti už vypršal. V čase keď vykonával praktický výcvik v autoškole, si myslel, že mu nedajú vodičský preukaz hneď, ale až po vypršaní zákazu. Praktický výcvik vykonával v období od 03.11.2011 do 19.01.2012

Svedok B. J. uviedol, že obžalovaný S. E. nastúpil praktická i teoretický výcvik v predmetnej autoškole v mesiaci november 2011. Zúčastňoval sa praktického výcviku ako ostatní adepti a to na osobnom motorovom vozidle Škoda Fabia, EČ: Z., bielej farby a to po celom území mesta Bratislavy. Svedok bol inštruktorom obžalovaného pri všetkých praktických jazdách okrem záverečnej skúšky, ktorú obžalovaný pre absenciu neabsolvoval.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s vyhodnotením vykonaných dôkazov zo strany súdu I. stupňa. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní sa podarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať skutočnosť, že v čase keď mal obžalovaný S. E. uloženú sankciu zákazu riadiť motorové vozidlá, vykonával praktický výcvik v autoškole, ktorý spočíval v tom, že opakovanne riadil uvedené osobné motorové vozidlo.

Čo sa týka obhajobných námietok obžalovaného, podľa ktorých sa pri praktickom výcviku adepta autoškoly nevzťahuje na tohto sankcia či trest zákazu činnosti a že nemá postavenie vodiča, ktoré má inštruktor, odvolací súd konštatuje nasledovné:

Podľa § 2 písm. u/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o cestnej premávke) sa rozumie vodičom osoba, ktorá vedie vozidlo.

Podľa § 7 zákona o cestnej premávke inštruktor autoškoly pri vykonávaní výcviku na vedenie motorového vozidla a pri vykonávaní skúšky z odbornej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla má povinnosti vodiča motorového vozidla.

Z uvedených citácií však nevyplýva, že by adept praktického kurzu v autoškole nemal postavenie vodiča, pretože podľa § 2 písm. u/ zákona o cestnej premávke ak takýto adept riadi vozidlo, je teda zároveň aj vodičom. Na tomto nemení nič ani skutočnosť, že § 7 zákona o cestnej premávke priznáva povinnosti vodiča aj inštruktorovi, ktorý s adeptom sedí spolu v jednom vozidle.

Okrem toho odvolací súd poukazuje na R 44/1988 Zbierky rozhodnutí, z ktorého vyplýva podstatná skutočnosť a to, že frekventant vodičského kurzu je vodičom a to i za situácie, keď je v tom istom vozidle prítomný inštruktor, ktorý má zároveň postavenie vodiča. Navyše postavenie frekventanta tohto automaticky nezbavuje trestnej zodpovednosti, ale zodpovedá za svoje konanie v takom rozsahu, v akom by nerešpektoval alebo neplnil pokyny inštruktora.

Z tohto dôvodu teda odvolací súd nesúhlasí s právnym názorom odvolateľa, že obžalovaný nemal v pravom zmysle slova podľa právnej úpravy postavenie vodiča. Tento výklad je potrebné hodnotiť ako reštriktívny, pretože v prípade jeho akceptácie by sa trestných činov súvisiacich s cestnou premávkou mohol dopustiť iba vodič držiteľ vodičského oprávnenia. Z ustanovenia § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. však vyplýva, že páchatelom tohto prečinu je špeciálny subjekt, t.j. taký páchatel, ktorému bol uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá, či už súdom vo forme trestu alebo iným štátnym orgánom vo forme sankcie. Či takýto špeciálny subjekt bol v inkriminovanom čase držiteľom vodičského oprávnenia, alebo že vedľa neho sedel inštruktor, ktorý má tiež postavenie vodiča, je právne bezvýznamné. Rozhodujúca

je skutočnosť, že páchatel riadil vozidlo a teda mal podľa § 2 písm. u/ zákona o cestnej premávke postavenie vodiča.

Za danej situácie, ktorá je predmetom tohto konania, nie je možné vyvinúť konanie obžalovaného S. E. poukázaním na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke. Podľa tohto nesmie vodič ani viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2.

V rámci dokazovania sa však nepreukázalo, že by obžalovanému bol vodičský preukaz zadržaný, odobratý, pretože z evidenčnej karty vodiča na č.l. 7-8 vyplýva, že obžalovaný dokonca nie je vôbec držiteľom vodičského oprávnenia a to v žiadnej z existujúcich skupín. Obžalovaný síce riadil v kritických dňoch osobné motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, avšak v čase, keď mu bola uložená sankcia dopravným inšpektorátom spočívajúca práve v zákaze činnosti, ktorú vykonával.

Odvolací súd teda uzatvára, že ak bol osobe (v tomto prípade obžalovanému) právoplatne uložená sankcia zákazu činnosti spočívajúca v zákaze vedenia motorových vozidiel, nemôže takáto osoba viesť motorové vozidlá, pokiaľ uložená sankcia trvá a to ani ako žiadateľ o vodičské oprávnenie pod dohľadom učiteľa vodičov pri výcviku vo vedení motorových vozidiel. Takýto vodič ako žiadateľ o vodičské oprávnenie pri vykonávaní praktických jžd riadi motorové vozidlo a napĺňa všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Správne teda postupoval súd I. stupňa, keď ustálil, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a aj jednoznačne usvedčujú obžalovaného.

S poukazom na ustanovenie § 317 ods. Tr. por. si odvolací súd v celom rozsahu osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku a odkazuje na jeho príslušnú časť bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Správne taktiež postupoval súd I. stupňa, keď obžalovaného uznal za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pretože v danom prípade boli jednoznačne naplnené všetky formálne znaky uvedeného zločinu.

Odvolací súd taktiež nevzhliadol žiadne pochybenia súdu I. stupňa vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Keďže obžalovaný S. E. spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., základná sadzba je daná rozpätím až na 2 roky. Správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. a žiadnej priťažujúcej okolnosti.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 2:0, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica základnej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu na rozpätie až na 16 mesiacov.

V súlade so zákonom teda postupoval súd I. stupňa, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, čo pri upravenom rozpätí až na 16 mesiacov, je pri spodnej hranici uvedeného rozpätia.

Taktiež súd I. stupňa postupoval v súlade s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keď obžalovanému S. E. výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, čo pri rozpätí stanovenom v § 50 ods. 1 Tr. zák. 1 až 5 rokov je v dolnej polovici uvedeného rozpätia.

Skúšobná doba začína obžalovanému S. E. plynúť v súlade s 50 ods. 1 veta druhá Tr. zák. deň nasledujúci po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia a počas jej plynutia bude povinný

viesť život riadneho občana, nedopustiť sa trestnej činnosti, priestupku alebo iného protispoločenského konania, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčil a trest vykoná.

Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade účel trestu možno dosiahnuť vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu, aj uložením trestu v danej výmere pri stanovenej spodnej hranici uvedenej výmery s podmieneným odkladom jeho výkonu. Obžalovaný nebol doteraz súdne trestaný, nespáchal žiaden priestupok, v EKV má jeden záznam. Žije usporiadaným rodinným životom,.

Na základe uvedených skutočností a úvah odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je zákonné a vyčerpávajúcim spôsobom správne zdôvodnené i v súlade s § 168 ods.1 Tr. por., na ktoré aj odvolací súd v podrobnostiach poukazuje a uložený trest je trestom zákonným, spravodlivým a dostatočným, nielen pre potrestanie obžalovaného, ale aj jeho nápravu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku a preto odvolanie obžalovaného S. E. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.